

РЕШЕНИЕ

№ 1398

гр. София, 04.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **10675** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед № РТР21-РД56-534 от 18.10.2021 г. на кмета на район „Т.“, Столична община, с която е намалено работното време на стационарен обект бистро „К. Б.“, находящ се в [населено място], пл. „България“ № 1 – НДК, ет. 2, И..

В жалбата се изложени доводи за нарушение на материалния закон, тъй като не са налице предпоставките на чл. 4 б от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО). Нарушена била формата на акта, тъй като не е ясно основанийето за издаването на оспорваната заповед, тъй като чл. 4 б от НРУИТДТСО съдържа две хипотези, но не е посочено коя от двете е релевантната. Пояснява, че в заповедта липсвало изложение на фактическите основания, а именно подадените жалби от гражданите или протоколи за измерване на шума. Посочва, че дружеството не е запознато с всички материали по делото, с което са нарушени административнопроизводствените правила. Счита, че при определянето на работното време не е взета устройствената зона, в която попада НДК, като според жалбоподателя площите пред НДК не попадат в урбанизирани територии.

В проведеното съдебно заседание процесуалният представител на оспорващата страна поддържа жалбата, а в писмени бележки повтаря доводите, изложени в жалбата.

Ответникът – кмет на район „Т.“ към Столична община, чрез процесуалния си

представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. В съдебно заседание и в писмени бележки се поддържа наличието на системни нарушения на нощната тишина и системно неспазване на работното време. Оспорва възраженията, че нарушението не е извършено в урбанизирани територии.

Административен съд София-град, Второ отделение, 37-ми състав, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Към административната преписка е приложено заявление № ТУ-219/24.04.2014 г. за работно време на стационарен обект, съгласувано от кмета на район „Т.“ към Столична община. От същото се установява, че стопанисваният от [фирма] търговски обект бистро „К. Б.“, находящ се в [населено място], пл. „България“ № 1 – НДК, ет. 2, И., е с работно време от 10:00 часа до 05:00 часа, без почивен ден. Заявлението е вписано под № ЗРВ 3169/25.04.2014 г. в информационни масив „Търговски обекти“ на район „Т.“.

Приложено е писмо рег. № 228000-11840 от 28.09.2021 г. на началника на 04 РУ – СДВР, адресирано до кмета на район „Т.“ към Столична община. Със също се уведомява за постъпили множество сигнали от едно и също лице (И. М.) за системно нарушаване на обществения ред и нощната тишина вследствие на дейността на питейно заведение „К. Б.“, находящ се в [населено място], пл. „България“ № 1 – НДК, ет. 2, И.. Дава информация за извършени проверки от служителите на реда както следва: 1. На 09.06.2021 г. в 23:00 ч., при която е установено обслужване на клиенти на източната открита тераса се обслужват клиенти, за което е съставен констативен протокол от служители на Столичен инспекторат; 2. На 04.07.2021 г. по повод получени сигнали между 00:38 ч. и 02:56 ч., които са установили силна музика; 3. На 16.07.2021 г. около 23:30 ч. (съвместно със служители на Столичен инспекторат) установили неспазване на работното време на открито, а на дисководещия са съставени 2 бр. АУАН за нарушение на чл. 16 ЗЗШОС; 4. На 25.07.2021 г. около 02:35 ч. е установено нарушение на нощната тишина, за което съставен АУАН за нарушение на чл. 4б, т. 2 НРУИТДТСО.

В резултат на горното е последвало издаването на оспорваната Заповед № РТР21-РД56-534 от 18.10.2021 г. на кмета на район „Т.“, Столична община, с която на основание чл. 4б, ал. 2 НРУИТДТСО и чл. 4б ЗМСМА е намалено работното време на стационарен обект бистро „К. Б.“, находящ се в [населено място], пл. „България“ № 1 – НДК, ет. 2, И., като същото определено от 10:00 ч. до 23:00 ч. В мотивите на заповедта е посочено, че е издадена във връзка с писмо рег. № 228000-11840 от 28.09.2021 г. на началника на 04 РУ – СДВР за системно нарушаване на обществения ред и нощната тишина вследствие на дейността на питейно заведение.

Оспорваната заповед е връчена на 19.10.2021 г. на управителя на дружеството – жалбоподател, за което същият се е подписал на един от приложените по делото преписи от заповедта.

В хода на съдебното производство е приета извадка от общия устройствен план на [населено място], касаеща площите, в които попада в НДК.

Приети са още следните документи: АУАН № 48 от 17.07.2021 г. за нарушение на чл. 4в, т. 1 НРУИТДТСО, АУАН № 144 от 25.07.2021 г. за нарушение на чл. 4в, т. 2 НРУИТДТСО, АУАН № 80 от 29.05.2021 г. за нарушение на нощната тишина със силна музика, докладни записки от 28.05.2021 г. и 25.07.2021 г. за извършени проверки, на които е установена силна музика.

По делото за приложени Заповед № РД-01-856/19.10.2021 г. и Заповед № РД-01-748/02.09.2021 г., издадени от министъра на здравеопазването, които съдът намира за неотнормирани, тъй като са издадени след релевантните дати, посочени в преписката (последната проверка е от 25.07.2021 г.).

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежно легитимирана страна, доколкото се намалява първоначално заявеното работно време на търговския обект, стопанисван от жалбоподателя.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – кметът на район „Т.“ към Столична община – чл. 4б, ал. 2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО).

Спазена е установената от закона форма. Оспорената заповед е в писмена форма и отговаря на изискуемото законово съдържание, включително с отбелязване на правното и фактическо основание за издаването ѝ. В тази връзка е посочено, че същата е издадена на основание чл. чл. 4б, ал. 2 НРУИТДТСО, поради което следва да се приемат и двете хипотези, посочени в т. 1 и т. 2 от разпоредбата. Отражено е още, че е издадена във връзка с постъпило писмо на началника на началника на 04 РУ – СДВР по повод системно нарушаване на обществения ред и нощната тишина вследствие на дейността на питейно заведение „К. Б.“, находящ се в [населено място], пл. „България“ № 1 – НДК, ет. 2, И..

Не се констатира нарушение на административнопроизводствените правила, които да са съществени. Действително по делото липсват доказателства оспорващата страна да е запозната с писмото на началника на 04 РУ – СДВР, но това е несъществено нарушение, доколкото дружеството – жалбоподател не е лишено от възможността да защити правата и интересите си. Това е така, тъй като същото има уведомителен характер по отношение на извършени проверки, на които са присъствали представители на жалбоподателя.

Допуснато е неправилното прилагане на материалния закон.

Съгласно чл. 4б ал. 2 НРУИТДТСО кметът на района може със заповед едностранно да промени работното време, ако в рамките на една година са констатирани: 1. две или повече жалби от граждани за наднормени нива на шум, чиято основателност е доказана с протоколи за замерване на шум от Регионална здравна инспекция; 2. два или повече случая на неспазване на работното време, установени по надлежния ред от служители на общинската администрация или от органите на Столична дирекция на вътрешните работи.

На първо място следва да се отбележи, че чл. 4б следва се прилага заедно с чл. 4а НРУИТДТСО, която разпоредба има предвид търговски обект, намиращи се в урбанизирана територия. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗУТ определя седем вида територии, като урбанизираните територии обхващат населени места, селищни образувания и индустриални паркове извън границите на населените места и селищните образувания. В този смисъл търговският обект е в урбанизирана територия, като чл. 4а НРУИТДТСО не държи сметка за вида на устройствената зона, която е част от урбанизираната територия.

Първата хипотеза изисква подаване на две или повече жалби от граждани и наличието на наднормени нива на шум, установени с протоколи за замерване на шум от РЗИ. В случая се установява наличието на множество жалби, при което е ирелевантно дали същите са подадени от едно и също лице (при отчитане на евентуална негова заинтересованост и че само неговото спокойствие се нарушава), тъй като от значение е това дали е налице наднормен шум.

Разпоредбата на чл. 4б, ал. 2, т. 1 НРУИТДТСО изрично изисква наднорменият шум да е установен от служители на РЗИ с протоколи за замерване. По делото не се представиха доказателства за съставянето на такива протоколи, а и липсват влезли в сила наказателни постановления. Това означава, че не е налице приложение на обсъжданата разпоредба.

Разпоредбата на чл. 4б, ал. 2, т. 2 НРУИТДТСО изисква два или повече случая на неспазване на работното време неспазване, установени по надлежния ред от служители на общинската администрация или от органите на СДВР. Тази разпоредба изрично изисква „надлежния ред“, а същият е свързан с административнонаказателната отговорност, която се реализира с влязло в сила наказателно постановление. В настоящия случай са представени единствено съставени АУАН, но липсват доказателства за влезли в сила наказателни постановления, с които да се приеме неспазването на работното време.

Освен това съставените АУАН се отнасят за нарушение на работното време на открито, което е нарушение на чл. 4в НРУИТДТСО. Систематично разпоредбата на чл. 4б, ал. 2 НРУИТДТСО е преди разпоредбата за дейността на открито и след разпоредбите, отнасящи се за заявеното работно време (4а и чл. 4б, ал. 1 НРУИТДТСО). В тази връзка следва да се има предвид, че чл. 4б НРУИТДТСО е относим единствено за първоначално заявеното работно време, тъй като същото се намалява, а не работното време на открито.

Като допълнение е необходимо да се отбележи неспазването на целта на закона. От една страна се касае за намаляване на работното време с около 40 %, а от друга се касае за твърдени нарушения за нощната тишина, извършени около 02:00 часа. Преследваната законова цел е да се осигури тишина и да се спазва работното време. Търговският обект има налични закрити и открити площи, а част от нарушенията, за които е издадена заповедта, се отнасят за работно време на откритите площи (тераса). При това положение заповедта се явява непропорционална на преследваната цел, тъй като заради откритите площи се засяга цялата дейност на търговския обект за времето след 23:00 ч. Следва да се отбележи, че твърденията за силен шум се отнасят около 02:00 часа, а работното време е намалено до 23:00 часа, което три часа след твърденията за нарушение. По този начин необосновано се засяга търговската дейност за три часа, през което време ноторно е известно, че са най – много посетителите на този тип нощни заведения. В този смисъл заповедта необосновано засяга интересите

на жалбоподателя, което в противоречие с целта на закона.

Воден от гореизложеното, съдът счита, че ответникът не доказва основателност и законосъобразност на заповедта за намаление на работното време. Жалбата следва да бъде уважена като основателна и заповедта да бъде отменена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да се заплатят направените от дружеството – жалбоподател разноски, които са в размер на 50 лева за заплатена държавна такса и 500 лева – заплатен адвокатски хонорар.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 37 - ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], Заповед № Р.-21-РД56-534 от 18.10.2021 г. на кмета на район „Г.“, Столична община, с която е намалено работното време на стационарен обект Б. „К. Б.“, находящ се в [населено място], пл. „България“ № 1 – НДК, ет. 2, И..

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] сумата в размер на 550 лева, представляваща направени разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: